

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

percunctatus est Sefostris, cur ita respiceret? Intuens rotæ volubilitatem, inquit ille, in quâ summa citò fiunt ima, cogito fortunæ instabilitatem, aliàs excelsa humiliantem, aliàs humiliata exaltantem. Sefostris parabolam intelligens, noluit currum à Regibus postea trahi. Id quilibet probè observet. Eadem quippè mensurâ, qua mensus fuerit, remetietur & illi, Luc. 6. v. 38.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit

I. *Ex novi Testamenti felicitate*: de quâ Servator ad Discipulos: Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophetæ & Reges voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt: & audire, quæ auditis, & non audierunt.

Patres enim V. T. umbram tantummodò habuerunt futurorum bonorum, idèò imaginem rerum ipsam desiderarunt, Hebr. 10. v. 1. præterea sub Levitico Sacerdotio variis oneribus ita constricti & onerati fuerunt, ut jugum illud neque illi neque patres eorum ferre potuerint, Act. 15. v. 9. ideoque liberari auebant, à jugo oneris, & sceptro exactoris, Esa. 9. v. 4. & adventum Messiæ anhelabant, Joh. 8. v. 57. de quo Prophetæ prædixerant, quod locutus sit pacem gentibus, Zach. 9. v. 10. & annum placabilem Domino prædicaturus, Esa. 61. v. 2. ut qui invocaverit nomen Domini salvus foret, Joel. 2. v. ult.

Evangelium enim lætium nuntium est, non verò de rebus terrenis & carnalibus, quibus aures afficiuntur, ut nuntium de nativitate Jeremiæ, c. 20. v. 14. de interitu

Absolonis, 2. Sam. 18. v. 31. & fugâ Syrorum, 2. Reg. 7. v. 9. ejusmodi Evangelium appellatur. Sed ex hac ratione, quia nobis remissionem peccatorum annunciat, quam Christus merito suo nobis acquisivit, Col. 1. v. 14.

Quicumque proindè verbum prædicatum de hoc vitæ Duce auribus obsequentibus excipit, & juxta oculos suis sigilla apposita, quæ Sacramenta sunt, inspicit: fiduciam quoque ponit in Messia, ejusque perfecta obedientiâ, is nobilitatus Regni Dei hæres est, licet corâ mundo Iro pauperior esset. Contra verò qui oculis ejusmodi videntibus & auribus audientibus destituitur, illi Deus ignis consumens manet, licet oculis lynceis, & auribus cervinis præditus sit, & in omni rerum abundantia vivat. *Qui Christum habet, omnia habet, etiamsi nihil habeat: qui verò Christum non habet, nihil habet, etiamsi omnia possideat.* Bernhardus, Phil. 4. v. 13.

II. *Ex Samaritani benignitate*: qui iter faciens, & miserum hunc videns in sanguine suo jacentem, misericordiâ ejus motus est. Et appropinquans alligavit vulnera ejus, infundens oleum & vinum. Deinde imponens illum in jumentum suum, duxit in diversorium, & curam ejus egit. Quin & hospiti eum commendavit, ut curam ejus haberet, quòd mox restitueretur.

Hic Samaritanus imago Christi est, qui formosissimus filiorum hominum dicitur, Psal. 45. v. 3. Nos miseri in sanguine nostro inquinati eramus, Ezech. 16. v. 16. ab infernalibus latronibus ad eò scedè lacerati: à planta pedis usque ad verticem, non esset integrum quiddam, Esa. 1. 6. hîc nemo nos juvare poterat, Sacerdos & Le-

& Levita præteribant, h. e. Moses cum lege sua nos sanare non quibat: nulla enim lex est, quæ possit vivificare, Gal. 3. v. 21. Sed Christus tanquam cœlestis Samaritanus, gratosè nos respexit, & peccatorum vulnera, quæ Diabolus infixerat, obligavit & sanavit. Hinc Esa. 53. v. 4. seqq. Id hodie tenus facit. Licet enim cœlum adscenderit, attamen Ministris suis, verbi Præconibus potestatem dedit, peccata remittendi & retinendi, Joh. 20. v. 23. Quandoque igitur pœnitens peccator locum Confessionis accedit, & animum suum dolentem coràm Deo & Ministro ejus contestatur, & Confessionarius amice ipsi respondens ait: Confide filia, confide filia, remittuntur tibi peccata tua, Matth. 9. v. 2. hoc ipso exultant ossa contrita, Psal. 51. v. 10. Hinc Christus: Quæcunque solveritis super terram, erunt soluta in cœlo: & quæcunque ligaveritis super terram, erunt ligata & in cœlo, Matth. 18. v. 18.

Hoc ejusmodi beneficium est, quod dignè nunquam prædicare possumus, Sed caveamus, ne impetratâ remissione peccatorum, in pristina peccata relabamur, verùm ut novæ creaturæ, 2. Cor. 5. v. 18. in novitate vitæ ambulemus, Rom. 6. v. 4.

III. *Ex visionis Christi in futura vitâ jucunditate.* Hic audimus, Servatorem discipulos suos beatos deprædicare, quia eum videbant corporaliter in assumptâ servi forma, in qua de loco ad locum migravit. Quantò beatiores nos erimus in vita æterna, ubi Dominum videbimus à facie ad faciem, 1. Cor. 13. v. 2. non per breve temporis intervallum, sed in æternum.

Jam nos quoque Christum videmus

spiritualiter in verbo & Sacramentis, quin & gustamus, quàm bonus sit Dominus, Psal. 34. v. 9. sed fit quasi in ænigmate, ut Paulus loquitur, 1. Cor. 13. v. 12. ambulamus enim hîc per fidem non per speciem, 2. Corinth. 5. v. 7. at in vita æterna similes ipsi erimus, visuri eum sicuti est, 1. Joh. 3. v. 2.

Quanta hæc lætitia & beatitudo futura sit, cogitationibus non assequi, nedum verbis exprimere possumus. Per hunc enim intuitum omnia bona, quæ Christus nobis peperit, ad nos derivabuntur, ut in eò inveniamus vitam & abundantiam, Johan. 10. v. 11.

Quando Regem in throno suo sedentem, & Purpuratis stipatum videmus, magnam hoc voluptatem gignit, unde Regina Arabiæ beatos prædicat servos Salomonis quotidie ipsi adstantes, 1. Reg. 10. v. 8. Quanta major voluptas erit, quando Ducem vitæ, Act. 3. v. 14. Dominum gloriæ, 1. Cor. 2. v. 8. imò Regem Regum spectabimus in Majestate & gloria sua, cinctum Corona Patriarcharum & Prophetarum, Apostolorum & Martyrum, nec non Angelorum & Archangelorum, Cherubinatorum & Seraphinorum: qui omnes suspiciunt gloriam illam infinitam, ad quam Christus evehctus est, & altâ voce clamant: Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra, Psal. 8. v. 1.

Nicephorus scribit, Christum facie ad eò venusta fuisse, ut neminem ejus conspiciendi fatietas ceperit, sicut formosissimus filiorum hominum dicitur, Psal. 45. v. 3. Licet igitur ipsum non videamus in hâc vita, sicut Apostoli & alii: attamen eum

Dominica XIII. post Trinitatis.

414

contemplabimur in alterâ vitâ, quando Angeli nos ei obviam ferent in aëre, dicentes: Ecce, Deus vester, Esa. 40. v. 9. quin Christus ipse dicet: Videte me, quia ego ipse sum, Luc. 24. v. 39. Hi oculi mei sunt, quibus laborem & afflictionem vestram vidi, Psal. 10. v. 13. Hæ aures, quibus preces vestras exaudivi, Psal. 34. v. 16. Hæ facies mea, quam propter vos à contumeliis & conspuentibus in me, non abscondidi, Esa. 50. v. 6. Hoc latus meum, quod ex amore erga vos transfodiendum præbui, ut aqua & sanguis, vita & salus emanarint, Joh. 19. v. 35. hæ manus, quibus vos de manu inferni redemi, & de morte liberavi, Ol. 13. v. 14. hi pedes, quibus caput serpentis contrivi, Gen. 3. v. 15. O amabilem & jucundissimum adspectum!

Sicut igitur Augustini mater Monica concionem de vita æternâ audiens præ desiderio ejus exclamavit: Quid hic facio? Evolemus hinc, evolemus hinc!

Quidni & nos desiderio Messæ nostri intuendi exclamemus: Quid hinc facimus? Evolemus hinc, ex valle miseriarum in gaudium cœleste, ubi non solum eum clarè intuebimur: sed & sedebimus in throno ejus, sicut ipse in throno cum Patre ejus sedet, Apoc. 3. v. 21.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regalis, ut sunt

1. *Vitam æternam desidera.* Id facit Legis peritus: etiamsi enim Christum tentat, at tamen quæstio ejus minimè improbanda videtur: nos potius ad exemplum ejus similiter quæramus: Quid faciendo vitam æternam possidebimus?

Hæc quæstio maximè utilis & necessaria Christiano homini est. Non enim hic civitatem habemus permanentem, sed futuram inquirimus, Hebr. 13. v. 14. πολιτειαν nostrum in cœlis est, Phil. 3. v. 20. hinc ejus desiderio flagrant, quæ sursum sunt, ubi Christus est, quæramus, Col. 3. v. 1. Nam mundus transit & concupiscentia ejus, qui verò facit voluntatem Dei, manet in æternum, 1. Joh. 2. v. 17.

Inveniuntur multi, qui de vita æternâ non multùm solliciti sunt, sed in his mundi delitiis vitam transigunt, cum Epicureis dicentes: Ecce, gaudium & lætitia occidere vitulos &c. Esa. 22. v. 13. Verùm ò vanissimum gaudium! Dilatavit enim infernus animam suam, & aperuit os suum, absque ullo termino: ut potentes isti ad bibendum vinum, & fortes ad miscendam ebrietatem descendant, Esa. 5. v. 14. Ideò ne inescemur hoc gaudio, quo Diabolus nos à verò gaudiò avertere, & in latam viam, quæ ad perditionem ducit perducere satagit, Matth. 7. v. 13.

De Macarto refertur, quod aliquando in animum induxerit, diebus novem continuis nil memorare, nil cogitare, quàm de vita æternâ, idè in casulam se inclusit, ne à quopiam in devotione perturbaretur. Id Dæmon infernalis ferre non potuit, idè accensa casulâ, cum ille vix biduum sic transegisset, devotionem ejus impedit. Idem adhuc agit malignus ille, quando homines ad crapulam & ebrietatem, luxum & lasciviam, aliasque mundi vanitates impellit, ut cœli ejusque gloriæ oblivione illi capiantur. Ideò summa cautione hic opus est. Ubi thesaurus vester, ait Servator, ibi & cor vestrum, Matth. 16. 21.

qui-